UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAtalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto Felice presbytero [et] confessore. Cap[itulum]. cxxxviij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70797

Visual Library

martyꝛe habetur infra.vij. kal̄.octobꝛis. Hic bone indolis puer etate procedente per incrementa virtutū creſcens: factus eſt ep̄us ciuitatis: qui populū verbo ⁊ exēplo in viam ſalutis direxit: ⁊ ab omni gentilitatis erroꝛe vrbē purganit: atq; ſupꝛa ſepulchꝛū ſancti firmini martyꝛis eccleſiā dei genitricis conſtruxit: ⁊ conſecrauit: in qua dum in die ſancto paſche celebraret: celis apertis palmam ſibi de ſuperius illapſam aſpexit: ⁊ ab eo die ab oī carnis inq̄namento ⁊ motu mundus permanſit. Quieuit in pace.iij.kal'.ſeptēbꝛis: ſepult⁹ in eccl'ia ſupꝛadicta: cui ſucceſſerūt ſcti honoꝛatus: de q̄.xvij. kal'.febꝛuarij ⁊ ſaluius: de quo.iij.id̄.ianuarij.

¶ De ſancto Felice pꝛeſbytero ⁊ confeſſoꝛe. Cap̄.cxxxviij.

Felix pꝛeſbyter ⁊ confeſſoꝛ apud nolaꝫ ciuitateꝫ cāpanie claruit: cui⁹ pater hermias duos filios habēs felicē et hermiā ſubſtantiā ſuā ſoli felici dereliquit: hermiā vō exheredauit. Felix vō oēs facultates fratri dimiſit: ⁊ ſpiritualibus diſciplinis ſe dedit: q̄ ſub ſancto maxio nolano ep̄o officiū lectoꝛis deinde exoꝛciſte gradum accepit: ac demum per alios oꝛdines ad ſacerdotij honoꝛē peruenit. Cū aūt xp̄ianoꝛū perſecutio deſeuiret: maximus ep̄us iam ſenex eccleſiam ſuā felici pꝛeſbytero cōmendauit: ⁊ ad montiū deſerta receſſit. Cūq; felix pꝛedicationi inſiſteret: a paganis detinet: ⁊ in carcerē nudus vinculatur: atq; teſtarū ei fragmina ſubſternūtur. Nocte vō ipi diuinit⁹ lux effulſit: angeluſq; ei aſtitit: ⁊ de cuſtodia ruptis cathenis eduxit: atq; ad requirendū eius ep̄m ad montana trāſmiſit. Quē dudū requiſitū: felix tandē fame deficientē iuenit: ⁊ ex doloꝛe triſtis īgemuit: qꝛ nec vñ calefaceret ſenē algētē habebat: nec vñ aleret fame deficientē videbat. Cui xp̄s mox orāti ſubuenit: qui de ſpinoſis ſentib⁹ media hyeme vuam ꝓduxit. Cuius liquoꝛē ſuper os ſenis expꝛeſſit: moxq; ille reſumptis faucib⁹ reſpirauit. Et poſtq̄ alter in alteri⁹ amplex⁹ ruit: felix ſenioꝛē in hūeris ſuis tulit: ⁊ ad cellulā ſuā ꝑduxit atq; refecit. ¶ Et cū iterū ꝓgreſſus xp̄m p̄dicaret: ⁊ gregē dñi cōfoꝛtaret: gētiles armati vt eū caperēt domū eius circūdederūt. Qui egreſſus ꝑ mediū illoꝝ trāſiuit: ita vt eū videntes nō agnoſcerēt: ipmq; quaſi aliū de felice interrogarēt. Ad macerie ergo deſerte locū declinauit: ſtatimq; aditū tela ita arena texit: vt nullus hominū illuc ingredi potuiſſe q̄s putaret: qñ vni⁹ muſce impetū tremul⁹ ſinus aranee tele ferre nō poſſet. Sed poſt abſceſſuꝫ hoſtiū felix egreſſus ad domū cuiuſdā vidue ſecreto ꝑuenit: ⁊ apud ipam aliquo t̄pe latitauit. Et duꝫ ex nimia ſiccitate eſtiuo t̄pe in eius puteo aqua defeciſſet: oꝛante ſctō pluuia larga deſcēdit: ⁊ puteū abūdāter repleuit. Sicq; in eo ardoꝛē ſidei duplicauit: verū poſtq̄ eccleſie pax reddita eſt: cōfeſſoꝛ dñi de latebꝛis pꝛodijt: ⁊ populum ſuaui p̄dicationis eloquio in dño confoꝛtauit. Qui deo gratias agebāt: q̄ ipm quē extinctuꝫ putabāt in perſecutione cōſeruaſſet. ¶ Cū aūt maximus ep̄s ad dñm migraſſet: populuſq; oīs felicem in ep̄m elegiſſet: ille oīnino epiſcopari recuſauit: ⁊ quītū pꝛeſbyterū elegi fecit. Sub quo ⁊ ipſe p̄ſbyter meritis et vita laudabiliter vixit: ⁊ poſt lōgos agones in dño feliciter requieuit pꝛidie kalen.ſeptēbꝛis. Cui⁹ coꝛp⁹ apud nolam tumulatū iacet: ⁊ ſignis irradiat.

¶ De ſctō Paulino ep̄o ⁊ mar. Cap̄.cxxxix.

Paulin⁹ epiſcopus treuerēſi. ⁊ martyꝛ claruit tēpoꝛe conſtantij imperatoꝛis. Qui t̄pe arriane infeſtationis a conſtantio pꝛefato ob fidē catholicā exilio relegatus: ⁊ vſq; ad moꝛtē ꝓpter chꝛiſti nomen hincinde mutado exilia. fatigat⁹ tandē apud phꝛygiam defunctus beate paſſionis coꝛonam percepit a domino pꝛidie kalen.ſeptēbꝛis. Hec Ado in martyꝛologio ſuo.

¶ De ſctō Ariſtide cōfeſſoꝛe. Cap̄.cxl.

Ariſtides confeſſoꝛ claruit apud athenas ſub adriano imꝑatoꝛe. Qui philoſophus eloquentiſſimus fuit: fide ſapiētiaq; clariſſimus: et xp̄iane religionis pietate imbutus. Hic adriano p̄ncipi librū apologeticū pro fidei nr̄e rōne cōſcripſit ⁊ obtulit: ⁊ q̄ chꝛiſtus ieſus ſolus eſſet deus corā ipſo imperatoꝛe luculētiſſime peroꝛauit: eo videlꝫ tempe quo quadratus vir inſignis libellū ſimilē eidē ceſari p̄ſentauit. Qui ⁊ in eadē ciuitate diē extremū in pace cōcluſit pꝛidie kalen. ſeptēbꝛis. Hec hieronymus in libꝛo de viris illuſtribus.

¶ De ſancto Optato ep̄o. Cap̄.cxli.

Optatus ep̄s mileſitanus natiōe apher claruit imperantibus valētiniano ⁊ valēte auguſtis. Qui fidei pugil et doctoꝛ egregi⁹ aduerſus donatiane partis calūniam libꝛos ſex edidit: in quibus donatiſtarum crimē falſo in nos retoꝛqueri aſſeruit. Qui ⁊ ſanctitate ⁊ vita non infimus apud antiſiodoꝛuꝫ in pace quieuit pꝛidie kal'. ſeptēbꝛis. Hec hieronymus vbi ſupꝛa.

¶ Explicit liber ſeptimus.